

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.**Wersja sandomierska**

Rękopis Biblioteki Narodowej w Warszawie, sygn. BN 12600 III, k. 80ra–80vb

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 61

[61] De suppellectilibus mulierum.

Mulier pro armis bellicis gladium mariti et suum runcinum vel dextrarium meliorem sellatum et meliora arma, que habuit pro corpore unius viri, cum decessit in sua potencia, de iure dare debet pulvinar bellicale, hoc est lectum et duos cussinos et duo lintamina, et unum mensale, et duas pelves, et manutergium. Hec sunt universalia bellica arma. Sed tamen aliqui homines diversa apponunt, que tamen ad ea non pertinent, sed quidquid ex hiis nominatis mulier non habuerit et hoc, quod dat, compelli non potest, si manifesto probaverit pro qualibet re per se. Sed quod vir patenter [k. 80rb] ostendere poterit, ubi vir nec mulier per iuramentum ostendere potest. Ubi duo aut tres ad unica arma bellica nati fuerint, senior recipit gladium pro se et cetera dividunt inter se equaliter. Et ubi autem pupilli annos pubertatis non attigerint, eorum cognatus recipit arma bellica solus, et in eis tutor est puerorum quousque ad annos di[s]crecionis pervenerint, extunc ipsis reddere tenetur et in super omnia bona ipsorum, nisi rationem eis fecerit, quo ea ad eorum profectum converterit, aut per spoliū aut apparens infortunium et absque sua voluntate amiserit. Ipse eciam est vidue tutor^a, quousque maritum duxerit, si paris sibi condicionis fuerit. Post arma bellica mulier vite promissionem recipere potest et alia omnia, que ad suppellectilia pertinent, hoc sunt omnes oves et auce, [k. 80va] si ciste cum elevatis tecturis, omnia pulmentaria, cusini, anuli, brachalia et crinalia, psalteria lentiamina mensalia, pelves, manutergia, lucibula et omnia muliebria vestimenta, anuli et brachialia et omnes libri, in quibus mulieres consueverunt, que ad Dei cultum pertinent, sedilia ac scrinia, tapucia et vela dorsalia, tectoria, vel balneamina et omnia pepla, et alia ornamenta capitis muliebria, hoc est, quod ad femine suppellectilia pertinet. Et aduc diversa sunt, que pertinent singulariter non nomino, sicut forpices, ~~sed~~^b seticule et specula specialia. Sed tela non incisa, nec aurum, nec argentum non textum non pertinet ad^c feminas. Et quidquid extra prenomina in rebus inventum fuerit, pertinet ad heredes. Si aliquis ex hiis obligatum fuerit circa vitam viri, qui mortuus est, eximet, si vult, [k. 80vb] ad quem de iure pertinet. Sacerdos dividet cum fratre, sed non qui monachus est. Sed puer in annis pubertatis religione[m] intraverit, bene potest exire, si vult, infra anni spacium et ius observat feodale et terrestre. Si autem vir, qui dum annos pubertatis implevit, religionem intraverit, hic se a iure terrestri ac feodali alienavit, et sua feoda vacant, quia bellicum resignavit. Quod hoc posset protestari per hos, cum quibus similem vitam visus est suscepisse.

^a poprawione z tetor; ^b podkropkowane przez autora podstawy w sensie skreślenia; ^c dopisane na marginesie

[hasła: hergewet, gerada, kobieta, miecz, koń, mąż, przysięga, pełnoletność, lata sprawne, pupil, dobra, opiekun, wdowa, równy stanem, klejnot, srebro, złoto, zobowiązanie, kapłan, mnich, transakcja, lenno]